

UZASADNIENIE

J. Ż. została oskarżona o to, że w dniu 3 października 2012 roku w C. woj. (...) przy ulicy (...), działając w zamiarze ewentualnym, przerzucając gałęzie z obciętego żywopłotu na sąsiadującą posesję należącą do rodziny S. i posiadając informację o stojących obok ogrodzenia pojazdach osobowych marki B. nr rej. (...) należącego do S. H. i S. (...) nr rej. (...) należącego do S. Z., spowodowała ich uszkodzenie na kwotę – samochód B. 2521,41 zł, samochód S. (...) 1159,12 zł kwota łączna 3680,53 zł na szkodę w/w osób

tj. o czyn żart. 288 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 5 października 2015 roku, sygn. akt II K 602/14 Sąd Rejonowy w Zawierciu orzekł:

- 1.oskarżoną J. Ż. uniewinnił od popełnienia zarzucanego jej czynu, stanowiącego występki z art. 288 § 1 k.k.;
- 2.na mocy art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa;
- 3.na mocy art. 632 pkt 2 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej J. Ż. kwotę 708,48 złotych tytułem zwrotu kosztów obrony z wyboru.

Apelację od wyroku wniósł pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych zaskarżając powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonej J. Ż. i zarzucając mu:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, iż oskarżona rzucając patykami na posesję pokrzywdzonych miała ograniczoną widoczność, zatem nie działała umyślnie, a nadto że brak było podstaw do przypisania oskarżonej dokonania uszkodzeń pojazdów, podczas gdy całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, w szczególności w postaci zeznań T. S., H. S., Z. S. oraz S. Ś. i R. Ś., jak również treści nagrania zamieszczonego na płycie DVD, protokołu oględzin pojazdów prowadzi do wniosków przeciwnych,

który to błąd jest konsekwencją mającej wpływ na treść orzeczenia obrazy następujących przepisów prawa procesowego:

- art. 4 i 7 k.p.k. polegającej na nieobiektywnej, dowolnej ocenie materiału dowodowego, w szczególności poprzez bezpodstawne odmówienie wiary konsekwentnym i spójnym zeznaniom pokrzywdzonych oraz świadków S. Ś. i R. Ś., przy jednoczesnym nieuzasadnionym przyznaniu przymiotu wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej, zeznaniom jej męża i rodziców, podczas gdy z całokształtu materiału dowodowego wynika, iż wersja zdarzenia przedstawiona przez oskarżoną i jej rodzinę jest niespójna, nielogiczna i sprzeczna z doświadczeniem życiowym,

- art. 167 i 366 par. 1 k.p.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r. polegającej na niewyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy i zaniechaniu uzupełnienia materiału dowodowego o fotografie dokumentujące uszkodzenia pojazdów, które dałyby podstawę do wydania opinii biegłego celem ustalenia charakteru i mechanizmu dokonanych uszkodzeń, podczas gdy z zeznań S. Ś. jednoznacznie wynika, że fotografie takie znajdują się w posiadaniu pokrzywdzonych,

- art. 193 k.p.k. polegającej na dokonaniu samodzielnych (z pominięciem opinii biegłego) ustaleń w zakresie okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy tj. powstania uszkodzeń pojazdów, podczas gdy stwierdzenie tych okoliczności wymaga wiadomości specjalnych.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący, wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Zawierciu;

- zaliczenie w poczet materiału dowodowego dokumentacji fotograficznej wykonanej w dniu 4 października 2012 roku zamieszczonej na płycie DVD i załączonej do niniejszej apelacji.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje.

Wniesiona apelacja okazała się niezasadna. Sąd Okręgowy wobec załączenia do apelacji pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych płyty DVD z dokumentacją fotograficzną samochodów marki S. (...) nr rej. (...) nr rej. (...) wykonaną w dniu 4 października 2012 r. uzupełnił postępowanie dowodowe. Biegły z zakresu kryminalistyki i badania wypadków drogowych W. S. wydał zleconą mu przez sąd odwoławczy opinię uzupełniającą. Podał w niej analizę przedmiotową dokumentację fotograficzną obejmującą zdjęcia poglądowe uszkodzeń pojazdów. Na podstawie całokształtu materiału dowodowego stwierdził, że nie jest możliwe ustalenie żadnych cech indywidualnych widocznych śladów uszkodzeń powłoki lakierniczej, mogących posłużyć do identyfikacji indywidualnej narzędzi – przedmiotów od działania których uszkodzenia te mogły powstać. Tym samym brak jest możliwości ustalenia czy opisane i pokazane uszkodzenia samochodów marki S. (...) i B. mogły powstać od kontaktu – uderzenia patykami zabezpieczonymi jako materiał dowodowy. Sąd Okręgowy podzielił w całości powyższą opinię. Jest ona bowiem jasna, gdyż pozwala w pełni zrozumieć wyrażone w niej oceny i poglądy, a także sposób dochodzenia do nich. Jest logiczna i nie zawiera sprzeczności. Jest również pełna, gdyż zawiera całościową odpowiedź na pytanie formułowane do biegłego.

Na podstawie zebranego przez Sąd Rejonowy i uzupełnionego w postępowaniu odwoławczym materiału dowodowego stwierdzić należy, że nie doszło do zarzucanego w apelacji naruszenia przepisów prawa procesowego mogącego mieć wpływ na treść orzeczenia. Sąd Rejonowy dostrzegł sprzeczność pomiędzy wypowiedziami dwóch grup przesłuchanych w sprawie osób, z jednej strony J. Ż., J. D., T. D. i Z. Ż. a z drugiej strony H. S., Z. S., T. S., R. Ś. i S. Ś.. Wbrew twierdzeniom skarżącego, analizy materiału dowodowego, w tym osobowych źródeł dowodowych, dokonał w sposób bezstronny, stosując obiektywne kryteria ocenne. Przekonania swoje ukształtował na podstawie wszystkich dowodów przez siebie zrealizowanych. Oceny swoje przedstawił w sposób logiczny, zgodny z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego. Mógł zatem dać wiarę wyjaśnieniom J. Ż. oraz zeznaniom J. D., T. D. i Z. Ż., gdy znajdują one dodatkowe potwierdzenie w uzupełnionej na rozprawie odwoławczej opinii biegłego, wynikach eksperymentu procesowego a także w zapisie przebiegu zdarzenia. W konsekwencji zasadnie odmówił dania wiary zeznaniom H. S., Z. S., T. S., R. Ś. i S. Ś., jako sprzecznym z uznanymi przez siebie za wiarygodne dowodami. Świadkowie ci w istniejącym konflikcie sąsiedzkiem złożyli nieobiektywne relacje, z powodu konfliktu obwiniając niesłusznie J. Ż. o uszkodzenie mienia. W szczególności nieprawdziwe są twierdzenia H. S., że nagrał aparatem fotograficznym w telefonie komórkowym sytuację, gdy J. Ż. przerzuca dwa patyki, które uderzają w zaparkowane pojazdy k. - 5 akt. W rzeczywistości nagranie to, będące dowodem w sprawie, nie zawiera ujęć rzucania przez J. Ż. patykami, które uderzają w którykolwiek samochód. W czasie wymiany zdań osoba filmująca ubliża zaś J. Ż., że jest niedorozwinięta i zachęca ją do rzucania przedmiotami.

Niezasadne okazały się zarzuty niewyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy i zaniechania uzupełnienia materiału dowodowego o fotografie dokumentujące uszkodzenia pojazdów oraz dokonania przez Sąd Rejonowy samodzielnych, z pominięciem opinii biegłego, ustaleń co do powstania uszkodzeń pojazdów. Przeprowadzenie dalszej części postępowania dowodowego przez Sąd Okręgowy spowodowało, że podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie był całokształt istniejących dowodów, w tym dokumentacja fotograficzna i uzupełniona na jej podstawie opinia biegłego z zakresu kryminalistyki i badań wypadków drogowych. Stwierdzone uszkodzenia karoserii obu samochodów, miały charakter drobnych otarć, zarysowań oraz punktowych ubytków powłoki lakierniczej przebiegającej nieregularnie w różnych kierunkach. Powstały one od działania przedmiotów twardych i ostrokrędkowych, w sposób niepozwalający na ustalenie cech indywidualnych uszkodzeń. Oba samochody były samochodami używanymi przez dłuższy okres czasu. Przedstawione na zdjęciach drobne otarcia i zarysowania oraz punktowe ubytki powłoki lakierniczej w sposób oczywisty mogły powstać w czasie kolejnych lat eksploatacji pojazdów, na skutek nieostrożnych zachowań samych ich użytkowników czy innych osób na przykład w miejscach publicznych, gdzie pojazdy te parkowały. Sąd Rejonowy zasadnie podnosił, że zabezpieczone patyki były małe, lekkie i kruche. W tej sytuacji niewielkie jest prawdopodobieństwo aby mogły one spowodować poszczególne uszkodzenia powłoki

lakierniczej samochodów. Dlatego też, Sąd Rejonowy uprawniony był przyjąć, że jedyna z gałązek przerzuconych przez płot, która upadła na dach samochodu nie spowodowała jego uszkodzenia.

Niezasadny okazał się ostatni z zarzutów apelacji błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia będącego konsekwencją przedstawionej powyżej przez skarżącego obrazę przepisów prawa procesowego. W rzeczywistości jak wskazano powyżej niezasadne okazały się przedmiotowe zarzuty obrazę przepisów prawa procesowego. Skarżący nie wykazał zaistnienia błędu w ustaleniach faktycznych. Przedstawił jedynie polemikę z nimi podnosząc, że zeznania wskazanych przez siebie świadków, treść nagrania na płycie DVD i protokół oględzin prowadzą do wniosków przeciwnych niż przyjęte przez Sąd Rejonowy. Tymczasem Sąd Rejonowy zasadnie w ramach swobodnej oceny dowodów odmówił wiary zeznaniom świadków, na których powoływał się skarżący. Wskazując dowody przeciwne, którym dał wiarę, przekonywująco swoje stanowisko uzasadnił. Nagranie sporządzone przez H. S. nie potwierdza jego wypowiedzi, nie dokumentuje uderzenia dwoma rzuconymi przez J. Ż. patykami w zaparkowane pojazdy. Zdjęcia uszkodzeń pojazdów i protokół ich oględzin nie wskazują na żadne indywidualne cechy uszkodzeń powłoki lakierniczej, które wskazywałyby, że powstały one od uderzenia patykami.

W tym stanie rzeczy uznając zarzuty apelacji za bezzasadne Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Wobec złożonego wniosku obrońcy należało zasądzić od oskarżycieli posiłkowych Z. S., T. S., H. S. solidarnie na rzecz oskarżonej J. Ż. kwotę 504 złote tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego z wyboru w postępowaniu odwoławczym, uwzględniając dwa terminy rozprawy w których obrońca wziął udział. Ze względów słuszności Sąd Okręgowy zwolnił oskarżycieli posiłkowych Z. S., T. S., H. S. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Podstawą prawną orzeczenia Sądu Okręgowego były przepisy art. 437 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k., art. 636 § 1 k.p.k.